

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 26. Praxis charitatis erga proximum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

quam unicè quærunt, gloriari propriam **Novembris**
inveniunt, quam non quærunt, Deo ean-
dem ipsis tribuente, ad remunerandam
eorum humilitatem.

*Si paupertatem tuam cognoscis, tum ista co-
gnitio in te procreabit humilitatem; sed humili-
tas paupertati tue medebitur per gratias,
quas tibi conciliabit.*

Omnis autem humilitatem insinuate;
quia Deus superbis resistit; humilibus au-
tem dat gratiam. *1. Petr. 5. v. 5.*

Videte magnum miraculum: altus est
Deus; erigis te, & fugit à te, humilias
te, & descendit ad te. *Aug. in Psal.*

DIES XXVI.

Praxis Charitatis erga Pro- ximum.]

I.

Charitas in proximum ut sincera sit,
efficax esse debet: ut verò sit efficax,
rescindere debet vitia sibi contraria, quo-
rum Apostolus meminit. hæc rescindit
Iram, amaros animi sensus, actiones
noxias, verba inurbana, *non irritatur;* **1. Cor. 13. § 2**
Invidias, quæ faciunt, ut promotionem
alte-

November. alterius, velut nostri depressionem consideremus, non æmulatur; Superbiā, quæ facit, ut alios arroganti, & fastidioso vultu despiciamus, non inflatur; Ambitionem, quæ nos impellit, ut alios circumveniamus, ut per eorum lapsum nos extollamus, non est ambitiosa; Suspiciones iniquas, & judicia temeraria de vita proximi, non cogitat malum; Occultum, & malignum gaudium super aliorum pœna, vel depressione, non gaudet super iniquitate; immoderatum proprij commodi Amorem, qui nos inducit, ut nobis unicè intenti, veluti idolo, cui omnes obligationes, quas nobis, aut justitia, aut grata beneficiorum memoria, aut ipsa etiam natura ex officio imponit, consecramus. Non quærit, quæ sua sunt. An non horum defectuum alicui te obnoxium esse animadvertis? An non forsitan omnibus? si ita est, an non fateri cogeris, te charitate destitutum? Et quis es, si charitatem non habes?

II. Veram charitatem contentam esse non decet, quod proximo suo malum non inferat; sed insuper impedit teneatur, ne id ei aliunde obveniat, & mala ei imminentia prævertere, si potest, sūnque ex illis eripere, si eisdem jam pre-

premitur ; eum sublevare , si penitus libet Novembris
 berare non potest ; eum solari , si suble-
 vare concessum non est : si neque solatio
 locus est , ejus saltem miserijs moveri ,
 eas minuere , earundem partem in te sus-
 cipiendo ; ob eas seipsum affligere , &
 sibi cum flentibus exemplo Divi Pauli *Quis infir-*
asseverantis , se in omnibus miseris pati. *matur.* &
 Præterea Deum precari debet , ut ipse *ego nō infir-*
 proximum sublevet , vel soletur , si ipse
 met id præstare non possit. Charitas
 ejus defectus patienter tolerat , eos cor-
 rigere satagit , ita , ut delinquentem non
 exacerbet. Si emendare eum non po-
 test , dissimulat ; ad Deum se confert
 eum permotura , ut ipse manum appli-
 ceret ; eum precatur , ut ipsius justitiæ
 si ea irritata est , mitiget ; ut delinquin-
 tem sublevet , se offert , ad suscipiendam
 in se partem pœnæ , quam ille meritus
 est , séque immolandam divinæ justitiae
 victimam , ut peccatorem hunc divinæ
 mitericordiae efficiat objetum. En !
 quousque se extendat perfecta charitas.
 Fuitne charitas tua haec tenus sic compara-
 ta ? Heu ! quam longè ab ea abes ?

III. Charitas non modò se impendit a-
 vertendo proximi malo , sed & omni bo-
 no , quantum reapse potest , eidem præ-
 stando

November. stando : charitas enim proximo bene-
facere laborat ; cùm teste Apostolo, *be-
nigna sit.* Hæc nos jubet æstimare , ho-
norare , efficaciterque amare proximum
nostrum , nostram insuper de eo existi-
mationem, officiosè , & honorificè de eo
loquendo , testari ; unáque reverentiam
nostram comiter , humanitérque cum eo
agendo ; atque amorem nostrum , omnis
generis bona eidem precando , de ijs , quæ
possider lœtando , de ijs , quibus indiget
ei prospiciendo , omnia ei officia , & ob-
sequia exhibendo , præsertim verò nihil
eorum , quæ ad ejus salutem promoven-
dam facere possumus , omittendo ; ita
quidem , ut parati simus , non modò bo-
na , quietem , & gloriam , sed & vitam
nostram immolare , exemplo Christi Do-
mini , quem S. Joannes exemplar nobis

s. Ioan. 3.10 proponit : *In hoc cognovimus Charitatem
Dei ; quoniam ille animam suam pro nobis po-
suit ; & nos debemus pro fratribus animas po-
nere.* Charitas subinde usque ad sui ob-
livionem progreditur exemplo SS. Moy-
sis , & Pauli. Ah ! quàm longè abes ab
hac perfectione , qui ne minimo quidem
commodo , nec minima voluptate te ab-
dicare velles.

Exa-

Examina te serio super hisce charitatis effe- November.
dibus, ut perspicias, an eorum habeas initi-
um. ah! quantopere hoc examen te confundet?
& quantum tibi incutere terrorem debet?

In hoc cognovimus charitatem Dei,
quoniam animam suam pro nobis posuit,
& nos debemus pro fratribus animas po-
nere. 1. Joan. 3. v. 16.

Semper debo charitatem, quae sola
reddita detinet debitorem. Aug. Epist. 61.

DIES XXVII.

De Felicitate Animæ, Quæ Ab omnibus separata totam se Deo committit.

I.

Quam felix est anima illa, quæ ab o-
mnibus libera, & expedita non nisi
Deum vult, & quærerit, eique se totam com-
mittit. Quantas ea divitias non invenit in
hac omnium rerum nuditate? hoc pro-
prium est animarum, de quibus D. Paulus
ait: *Tanquam nihil habentes, & omnia possiden-* 2. Cor. 6.
tes. Hæc est optima illa pars, quam ele- 10.
git Magdalena, quæque auferri ab ea
non poterat. Anima sic comparata ●

san-